Пролягла дорога від твоїх воріт
До моїх воріт, як струна.
То чому ж згубився твій самотній слід —
Знаєш ти одна, ти одна...

Зимна осінь ще той слід листям не накрила,
Бо до тебе навесні я повернусь, мила
Твої руки я візьму знову в свої руки,
Й не розквітне поміж нас жовтий квіт розлуки.

Не ховай очей блакитний промінь,
Заспівай мені в останній раз.
Пісню ту візьму собі на спомин,
Пісня буде поміж нас.
Бо твій голос, бо твій голос — щедра повінь,
Я мов колос, зелен колос, нею повен.
Жовтий лист спаде і виросте зелений,
А ти в пісні будеш завжди біля мене.

Як зійдуть сніги із гір потоками,
Ой глибокими, навесні.
Забринить дорога та неспокоєм
Вдалині мені, вдалині...

Зимна осінь ще той слід листям не накрила,
Бо до тебе навесні я повернусь, мила.
Твої руки я візьму знову в свої руки,
Й не розквітне поміж нас жовтий квіт розлуки.

Не ховай очей блакитний промінь,
Заспівай мені в останній раз.
Пісню ту візьму собі на спомин,
Пісня буде поміж нас.

Бо твій голос, бо твій голос — щедра повінь,
Я мов колос, зелен колос, нею повен.
Жовтий лист спаде і виросте зелений,
А ти в пісні будеш завжди біля мене.